

LBRIS

We know
books

MARIANA
CODRUȚ

•
Zonă complice

POEME ALESE DE

BOGDAN
CREȚU

Fotografii de VÉRONIQUE NORTH-MINCA

CARTIER

VÉRONIQUE NORTH-MINCĂ (născută în 1953 la Mulhouse, Franța), *globetrotter* și fost diplomat, pentru care fotografia constituie o pasiune încă din tinerețe. Cariera ei, mai întâi în turism și apoi în diplomatie, a purtat-o pe diferite meridiane: în România, în vremurile cele mai sumbre, când fotografia era considerată o activitate suspectă; în Anglia, unde tradiția domnește în fiecare cadru; în Canada, unde a fost copleșită de frumusețea peisajelor și de intensitatea cerului; în Germania, cu satele ei cochete aranjate și o nouă capitală, Berlin, în plină devenire; în Republica Moldova marcată, la 15 ani de la proclamarea Independenței, de numeroase cicatrice lăsate de perioada sovietică; în Bulgaria, unde urâtul și frumosul fac casă comună într-o lumină razantă, obsedantă chiar, o lumină fără de care e cu neputință să înțelegi sufletul unui loc. La fel, în multe alte locuri din lume, unde și-a exercitat ochiul de fotograf, a avut întâlniri providențiale, care au făcut-o să treacă peste limitele tehnice ale meseriei.

Cuprins

Despre autoare	7
Despre autorul prefetei	9
„Poezia e șoc”. Mariana Codruț sau forța discreției	11
Măceșul din magazia de lemne (1982)	25
cuvintele	26
despre poezie	27
prin ceața mahalalei (I)	28
prin ceața mahalalei (II)	29
prin ceața mahalalei (III)	31
(între două stări de lucruri)	32
cum mănincă ursul un pește sau scurtă fabulă fără morală ..	33
poem despre dragoste (IV)	36
poem despre dragoste (V)	37
poem despre dragoste (VII)	38
(primăvara...)	39
amiază (I)	40
amiază (III)	41
amiază (IV)	42
amiază (V)	44
amiază (VI)	45
(vai, înfiorat...)	46
univers fără halou (II)	47
univers fără halou (III)	48
univers fără halou (IV)	49

doar poezia	50
van gogh	51
măceșul din magazia de lemne	53
Schiță de autoportret (1986)	55
între	56
vară în cîmpie (IV)	57
a venit vara	58
rouă a bucuriei	59
în unele seri	60
amiază cuminte	61
suspiciune	62
noapte de septembrie	63
drumul	66
somnia în frig	67
va veni iarna	69
umbră	71
criză	72
(frumusețe)	73
(am ridicat mîna)	74
(după obloane)	75
schiță de autoportret	76
poezia	78
mare	79
Tabieturile nopții de vară (1989)	83
oglindea	84
somnia	85

tabieturile nopții de vară	87
o nimfă a copilăriei	89
bivolita neagră	92
mic poem în proză despre viață	94
noapte de iunie	95
(nu sînt vesel, nici trist)	99
totul e menit	102
(cine pîndește pe cine?)	103
(seara miroase a fum)	106
de-a v-ați ascunselea	107
strigăte și șoapte	108
impactul cu vara	109

Existență acută (1994)	111
(despre)	112
poem de dragoste	113
(fiindcă totul...)	115
galop în vid	116
requiem pentru o duminică pierdută	118
(dragostea e permisă)	122
nu pot să rîd	123
dacă vesel se trăiește	124
copilărie (I)	125
copilărie (II)	126
copilărie (III)	127
copilărie (IV)	128
copilărie (V)	130

copilărie (VI)	131
vara în munți (I)	132
vara în munți (II)	133
vara în munți (III)	134
zidul	135
(vie și caldă)	136
(cum e)	137
Blanc (2000)	139
patria mea	140
terMitologie	141
un poet din nord	142
lumea interioară	144
Eulalie în grădina de vară	146
pururea	149
porumbelul sălbatic	152
un exercițiu al solitudinii	153
fața ta înfricoșată	154
nu	155
însă... ..	156
OrfEu	157
areal	158
roage-se ea pentru mine	159
Ultima patrie (2007)	161
în cartier,	162
sonatină	164
peisaj interior	165
galopul	166

doar povestite,	167
cînd toate cele văzute și auzite	168
confruntarea	170
despre forța inimii,	172
am văzut-o... ..	173
după cortina de fier	174
călare pe moarte	175
poveste din cartierul „latin”	176
și totuși	177

Hiatus (2015)	179
concepția mea despre lume și viață	180
nu sînt o tăietură precisă	181
iluzia cea de toate zilele	182
junețe purpurie	183
viață comunitară	184
corabia întoarsă	186
sora mea tigru	187
tractorul jucărie	188
același chip mă salvează	189
o pălărie prea mare	190
adevărul te face liber. dar singur	191
arc voltaic	192
elegie pentru ce va fi	193
săgeată	194
plopul	195
pe-atunci... ..	197
cum curge ploaia	198
libertatea noastră aurie	199

Pulsul nu poate fi minimalist (2019)	201
poezia invincibilă a lumii	202
un posibil portret al poeziei	203
un alt fel de portret al poeziei	204
zonă complice	205
copacul de cristal	206
Poezia vine din sex	207
frumusețea e o agresiune	208
nu toți sîntem egali în fața ficțiunii	209
pulsul e o lentilă care narează,	210
ca liliicii catifelati și sîngeroși	211
dacă	212
mereu împotriva	213
în perpetuu vagabondaj	214
clar ca lumina zilei	215
raza singurătății sociale	216
nu aștept vreun semn,	217
la oglindă	218
ce spui, Doamne, tuturor	219
frica e iluminare	220
jurnal pe sărite. vineri	221
jurnal pe sărite. duminică	222
în absența obiectului iubirii	224
despre iubire, singurătate și un fluture orbitor	225
luna plutind pe apele cerului	228
un singur obstacol	229

noapte, lună, casă	230
dacă nu vorbești și stai liniștit,	231
fulgerul	232
la hotarul lichid	233
în livadă	234
natura nu e bovarică	235
portret de fetiță	236
mică fugă	237
îndurăm atîta frumusețe	238
emoțiile sînt evenimentele mele	239
toți cei care gîndesc sînt jidovi	240
cel liber	242
trandafirul negru al nevrozei	243
patria	245
dintr-o istorie cinică	246
dacă aș avea putere	247
Despre fotografie	248

LBRIS

We know
books

Măceșul din magazia de lemne

Editura Junimea, 1982

cuvintele

o după-amiază surogat de primăvară.
nimic nu se lasă atins
fără a deveni palid, neîmbietor.
și înseși cuvintele seamănă
cu liniștea unui sat:
nu poți s-o auzi (spunea cineva
odată) decît aruncînd uneori
cutii de conserve în garduri.

despre poezie

cînd umbra aceea copleșitoare
mă scapă din gheare
(sau eu îi uit fața
mîncată de aură),
trebuie să recunosc
lipsa mea de putere:
merg de-a bușilea,
frică mi-e și de chipurile
desenate de mine însămi
pe pereți;
hei, strig,
hei, răspunde înăbușit ecoul
sub coaste. și atunci,
știu că acolo
e o simplă legătură de oase,
o bulboană...

prin ceața mahalalei (I)

în toate ferestrele,
același bob de ceață,
dintr-o noapte de iarnă.

mahalaua se strîmbă de ris
adunîndu-și poalele:
– a mai auzit o poveste.

iar cîinii se țin lanț,
lătrînd răgușit,
după duhul bătrîn
rătăcind prin gunoaie.

prin ceața mahalalei (II)*

jumătate om, jumătate cal mahalaua asta,
cu salcîmii, vrăbiile și romanițele sale
(zestre umilă, dar mai biruitoare
decît însăși viața). cu șobolanii săi
construind bilanțuri, plaje, camere de zi
și de noapte, depozite de alimente și de
muniții pe sub dușumele. cu bahluiul său
nici drum către eden, nici styx măcar
(decît pentru pisicile și cîinii
făcuți marinari a doua zi după naștere).
drum de țară călcat de autocamioane
gigant, mîrgăritare în troacă;
madam mahalaua consumînd pîrjoale
de cartofi și vin de doișpe, croșetînd,
tocînd verdețuri și așteptînd
intrarea fiicei la medicină.

-->

* Secvență cenzurată din volum; publicată în *Existență acută*,
Editura Cartea Românească, 1994.

viață împărțită între mici minciuni
lustruite la mânci și guler
și dese fugi către singura trestie
crescînd sub podul de fier. madam mahalaua
cu o mie de ochi, o mie de urechi,
o mie de guri...

prin ceața mahalalei (III)

zi zguduită de mărfare
– margine de oraș.
sîrma de rufe
sprijinită într-o prăjină
apără victoria unui cearceaf alb
între boarfe pestrițe și vechi.
iau parte la demonstrații
de respirație printre dulapuri,
obiecte înghesuite și voci
prost mascate.
în pauze, forțez exercițiul,
presînd între filele unui caiet
umbre și chipuri misterioase,
bucata de piine, teama de moarte,
rana secretă a universului
văzut printr-un geam blocat
de gunoaie. hei, nervii preafrazezi...

(între două stări de lucruri)

între două stări de lucruri
ireconciliabile,
sacrificatul arde cu flacăra
mică. a uitat intensitatea.
lumina e netedă, nedureroasă,
ca filtrată printr-un lob
de ureche. pe nisip se zbat
rudimente de tristețe,
de bucurie, de moarte.
– viață refuzată de adâncuri.

**cum mănîncă ursul un pește
sau scurtă fabulă fără morală**

așa, cu lene se aruncă ursul în apă.
uitați-vă la capul său „prea mic
pentru un trup atît de mare”!
peștele îi caută botul
(care de altfel e peste tot)
și apoi săgeata suplă se frînge
repede, repede, formînd o sferă
scînteietoare (dinții sînt axa).
o voluptate de neimaginat.
apoi, ghearele apasă de pămînt
extremitățile obiectului.
pentru că trecerea de la... la...
o face mușcătura, care sfișie
dintr-odată o jumătate de pîntec:
scurt, plin, alb. pentru totdeauna.

LBRIS

We know
books

poem despre dragoste (IV)

între luciditate și inconștiență
pur stă arborele iubirii.
muzică de noapte
tăind întunericul în felii.
(pe planeta aceea,
din cauza gravitației,
privighetorii
cîntecul îi crește în piept,
un labirint subțire și tenace.)
cum să te apăr?
ridicolă, neputincioasă
e toată înțelepciunea lumii.
îmi rămîn propriile cuvinte,
simulînd moartea imediat
ce mă apropii de ele.

poem despre dragoste (V)

pe cîmpia aceasta acum
dragostea mă apără
cu gheare de uliu.
peisaje roșii, sărate
desenează-n trupul meu
ghearele sale apărîndu-mă.